

РЕШЕНИЕ

№ 6990

гр. София, 13.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Петя Стоилова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **7580** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение от 08.05.2013 г., постановено по н.а.х. дело №20184/2012 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 5-ти състав е потвърдил Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 0341224 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който на Е. К. К. е наложено наказание глоба в размер на 300 лева за нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от Е. К. К., с искане да бъде отменено и вместо него-спора решен по същество, като се ЕФ бъде отменен. Наведеното касационно е за нарушение на закона, аргументирано подробно в жалбата.

Ответникът не депозира писмен отговор по жалбата в срока по чл.163, ал.2 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява в с.з. пред АС-София град и не изразява становище по жалбата.

Участнвацият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

Установената от СРС фактическа обстановка е, че на 17.07.2012г. в 07:28 часа, в [населено място], ул. „202-ра“, при бензиностанция „Ш.“, с посока от надлез „Надежда“ към [улица], се движел лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. [рег.номер на МПС]. В този участък скоростта му била фиксирана с автоматизирано техническо средство S. L. E. 400 № 003059047BA3, което го заснело, като било установено, че автомобила се движи със скорост 96 км/ч. Системата, с която е извършено фиксирането на скоростта и заснемането - S. L. E. 400, представлява стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения.

Към посоченият момент лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. [рег.номер на МПС] е собственост на жалбоподателя Е. К. К.. Във връзка с гореизложеното от СДВР е бил издаден Електронен фиш серия К № 0341224 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който на Е. К. К. е наложено наказание глоба в размер на 300 лева за извършено нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП.

За да потвърди НП, въззивната инстанция е приела, че в административнонаказателното производство на се били допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и правилно е приложен материалния закон. Извършеното е нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, за което на основание чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП на собственика на лекия автомобил-чл.188, ал.1 от ЗДвП е наложено административно наказание-глоба в размер на 300 лева.

Решението е правилно.

Легалното определение за ЕФ се съдържа в § 6, т. 62 /сега т. 63/ от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, а задължителните реквизити, които ЕФ трябва да съдържа са определени в чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП и те са налице, обратно на изложените в касационната жалба доводи. Посоченото в разпоредбата на чл.189, ал.4, изр.2-ро от ЗДвП съдържание е интерпретирано в утвърдения от Министъра на вътрешните работи със Заповед № 13-305 от 04.02.2011 г. образец на ЕФ, в съответствие с изискването на чл. 189, ал. 4, изр. последно от ЗДвП. В оспорения ЕФ серия К № 0341224 са налице в достатъчна изискуемите задължителни реквизити. Същите данни са инкорпорирани и в снимковия материал, изготвен със стационарна видео-радарна система S. L. E. 400, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС и приложени като вещественно доказателствено средство съобразно чл. 189, ал. 15 от ЗДвП. От представените от Българския институт по метеорология доказателства е установено, че процесното автоматизирано техническо средство е от одобрен и вписан в регистъра тип, нарушението е констирано в срока на одобряване на типа до 06.10.2019 г. и след като техническото средство е преминало през периодична проверка. Собственик на лекия

автомобил, с който е извършено нарушението е именно жалбоподателят и тъй като не се е възползвал от правото си по чл. 188, ал. 2, изр. 2 от ЗДвП да посочи името на лицето, което е управлявало МПС и предвид нормата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, правилно е привлечен към административно-наказателна отговорност. Жалбоподателя, като водач на МПС, подробно индивидуализирано в ЕФ, не се е съобразил с нормативно предвиденото ограничение на скоростта - от 50 км/ч, важащо за населено място и е управлявал МПС със скорост от 96 км/ч, с което е нарушил задължението си по чл. 21, ал.1 от ЗДвП. Извършеното осъществява от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, за което К. правилно е наказан административно съгласно разпоредбата на чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП, като от субективна страна деянието е извършено виновно при форма на вина - пряк умисъл.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.05.2013 г., постановено по н.а.х. дело №20184/2012 г..

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

:

ЧЛЕНОВЕ :